

[Jørgen Jensen.]

jeg allerede én gang har nævnt, at statsudgifterne stiger fra år til år, og vi synes at måtte finde os dermed. Ja, der er nogle, der mener, at denne stigning efterhånden har fået karakter af en naturlov, som vi må bøje os fuldstændig for. Men spørgsmålet er, om denne stigning er helt så uafvendelig. Mon en nøjere belysning af udviklingen over en kortere årrække bagud ikke ville kunne afsløre, at selv om den væsentligste del af stigningerne kan forklares ved forhold, som var kendt, og som også er blevet taget i betragtning på beslutningstidspunktet, er der måske en del af stigningen, som ikke lader sig forklare umiddelbart og derfor netop trænger til at blive trukket frem. Her er nok et punkt, som finansministeren i første række, men også de øvrige ministre, bør se nærmere på.

Må jeg om disse budgetoverslag endelig sige, at ligesom den flerårige budgettering er et vigtigt administrativt instrument for regeringen og for lovgivningsmagten, er den en værdifuld vejledning for de dele af erhvervslivet, der påregner at kunne forsyne det offentlige med varer og tjenester. Det er derfor betydningsfuldt, at oplysningerne i budgetoverslagene gives i en så detaljeret form som muligt, således at disse, skal vi sige potentielle leverandører får mulighed for i god tid at indstille sig på at afgive tilbud på de pågældende områder. Dermed opnår man en mere effektiv udnyttelse af vore samlede økonomiske ressourcer, og det er vi oplagt alle interesserede i.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige det konservative folkepartis støtte til en grundig behandling af finanslovsforslaget og dets tusindtallige enkeltheder i finansudvalget i de kommende måneder samt støtte til forslagens gennemførelse med de ændringsforslag, som vi ved uundgåeligt kommer til sin tid.

Mit parti er, som det vil fremgå af mine bemærkninger, enig med regeringen i finanslovsforslagets principielle indhold, herunder videreførelse af den finanspolitiske stramning.

Poul Schlüter: På grundlag af den række reformforslag, regeringen nu har dels fremsat, dels bebudet, synes jeg det ville være naturligt at trække et par hovedlinjer op af

den politik, som har været ført, siden regeringen blev dannet.

I foråret 1968, straks efter regeringens tiltrædelse, var linjen at forhøje momsprocenten og at beskære finansloven for en række udgifter, som var indeholdt i det oprindelige forslag.

Der var ingen tvivl om sigtet hermed, det var at genoprette den mistede balance i samfundsøkonomien og at imødegå prisstigningstendenser, som let ville gøre sig gældende efter devalueringen før årsskiftet. Resultatet udeblev ikke. Vi fik stabilitet.

Senere viste det sig, at dette at skaffe ligevægt var et spørgsmål om en hårfin balance. Forudsætningerne for den økonomiske politik forskyder sig jo hele tiden. Der kom en fase med fare for stor ledighed, men da det skete, lempede regeringen, især over pengepolitikken, i sommeren og i efteråret 1968. Disse justeringer havde også et klart sigte: for det første at sikre den fulde beskæftigelse og for det andet at bringe byggeriet ud af det dødvande, som var karakteristisk for regeringsskiftet.

Da vi nåede frem til foråret 1969, var der klare tegn på et for kraftigt efterspørgselspres. Regeringen handlede hurtigt. Den fremlagde og fik gennemført forslag om afgifter, og man fastlagde en udskrivningsprocent, som jeg gerne skal erkende havde det mål at skaffe en overbudgettering i det kommende år. Atter var linjen klar: gennem en finanspolitisk stramning at imødegå det for store efterspørgselspres.

Der har været en ganske klar linje igennem denne politik fra begyndelsen og frem til dette øjeblik. Sigtet har været at skabe og at fastholde balancen i den danske samfundsøkonomi.

Hvis man i dette øjeblik skal betragte den danske økonomi, kommer jeg til det resultat, at for i alt fald en øjebliksbetonet iagttagelse er de positive træk i den økonomiske situation aldeles overvejende. Vi har en høj beskæftigelse, vi har flere i arbejde end nogen sinde før; vi har endog et ikke ubetydeligt behov for fremmed arbejdskraft. Oppositionens i tæt tempo gentagne advarsler om stor ledighed er i ordets virkelige betydning gjort grundigt til skamme. Vi har en større produktion end nogen sinde; vi har set en væsentlig fremgang i vor industrieksport. Kaster vi blikket på